

ՍՐ. Շենդյան տոնը Մայր Աթոռ Սբ. Էջմիածնում

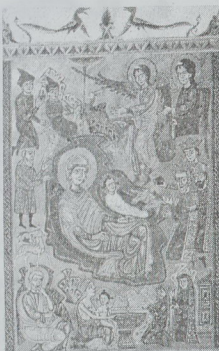
ՀԱՅՐԱՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆՈՒ 19.2

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԿԵՑ՝ ՓԱՌԱԿՈՐԵՆԷ...

Բանն անսկզբ մարդացավ, որոնեզի մարդն աստվածանա, այսինքն վերագցնի իր աստվածային դասկերն ու նմաթյունը եւ ժառանգի հավիտանական երանությունը։ «...Քրիստոս մեզ համար խնամախնդ ելնեց... Քրիստոս մեզ համար վայր հոգավ՝ դեռի ստորայիններս...»։

[illegible]

մեր Տեր Հիսուս Բրիստոսի Սուրբ Ճնշման հրավերին, ընդառաջ գնալ մանկացալ Փրկչին, եւ Նրան ու միայն Նրան աղափարելով՝ ավետարանական ղաթակհանախառնությամ վեր ելնել մեղահազարան կյանքի, առավել կյանք եւ:

կնիքի արժեքություն մուտք գործելու համար, որովհետեւ աստիճանայնության գերազույն ընծան մարդկությանը ոչ այլ ինչ էր, եթե ոչ Աստծո արժեքությունը եւ դրա ժառանգման կերպերի ու դասման:

Ների լուսաբանությունը, լամպի ու մանուկ հիսուս ճանաչիս լույսն է, «որ լուսավորում է...» (Հովհ. Ա 9):

[illegible]

«Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ. օրհնեալ է յայտնութիւնն Քրիստոսի. ամէն»:

Տ. Ասողիկ Բահանա Կարաթէյլա

Վախճանվել է
Տ. Վաչե ծ. վրդ. Իգնատիսյանը

Երուսաղեմի հայոց Պատրիարք Ամենապատիվ Տ. Թորգոմ արք. Սանուկյանը խոր վեժով շեղեկացնում է Սրբոց Հակոբյանց միաբանության անդամ Տ. Վաչե Ժվրդ. Իգնատիսյանի մահվան մասին:

Հայր Կալեն վախճանվել է հունվարի 6-ին Մարտուն, ուր եւ երկար տարիներ, իբրեւ հոգեւոր հովիվ աշխատելու է Ար. Թադեոս եւ Բարդղիմեոս եւ Ար Սահակ-Ար. Մասեոց եկեղեցիներում:

Հոգեեւոր հայր սուրբի անժամանակ մահվան կաթակցությունը Բ. Ս. Օ. Տ. Տ Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց կաթողիկոսը ցավակցական գրեւ է հռել Ամենաշաքիվ Պատիարհին եւ Արեւմտեան Եկրոդայի հայրադոճեական ժաճակիւր եւ Փարիզի առաջնորդ Տ. Գյուր աւ. Նազգալանին՝ աղոթելով հանգուցյալի հոգւ ահեհագսուցիլ համար:

▼▼▼

Տ. Վաչե ծ. վրդ. Իգնատիոսյանը (ավազանի անունով՝ Չարություն) ծնվել է 1939 թ. Քյուրդում։
 Գոգոլի կրթությունը ստացել է Նախ Մեծի Տանն Կիլիկիո կաթողիկոսարանի գործկանոնում, ապա՝ Երուսաղեմի Սրբոց Դավորյանց դպրոցի հայերենի ընծայարանում։ 1961 թ. ծննդաբերվել է կուսակցին հասնալով 1966-1969 թթ. ապսիմաժաբանության եւ հայրաբանության մեջ գիտելիմունի խորացնելու նպատակով ռուսական եւ Փարիզի կաթոլիկական ինստիտուտում։

Հոգեւորի հայր սուրբը հեղինակ է բազմաթիվ գր-
քերի, որոնց թվում են «Բարեխոսություն Սրբոյ»
«Մեր Սուրբ Պատարը», «Հայկական մանրանկա-
յությունը եւ Թորոս Ռուսիկը», «Աստվածամայրը» եւ
այլ աշխատություններ:

Հանգուցյալ հայր սուրբի վերջին օծման եւ թաղման կարգը Տեղի ունեցավ հունվարի 13-ին Մարտելի Մրցոց Թարգմանչաց եկեղեցում:

ՊԵՏՐՈՍ ԱՐԷ. ԲԵՐԴՈՒՄՅԱՆ

ԳԼՈՒԽ Ը

[illegible]

ՄԵԿՆՈՒԹՅՈՒՆ

Արարածներն ոչ մի այլ իրո՞ւ
այնքան սաստիկալից էին տիրո՞ւ
և բազմաթիվ մեր քրտու՞մ, որ-
քան արմիր ճկատու՞մ քրտու՞մ
ի՞նչպե՞ս որ ժողովուրդն է ասու՞մ.
«Արար՞ն է ամեն ինչ լուծու՞մ»
(Ժող. Ժ 19): Կրա՞ն համար Տերը
մեր արտերի ճշմարիտ Զննողը,
մեր արտեր դեպի արարչության
հանդեպ ի՞նչ մեծապա՞հ շարժե՞լ
համար [այն] ազարակի մեջ բա-
ցավ գաճիկի է մանանցնո՞ւմ: Ի՞նչ
ի՞նչպե՞ս խոսքու՞մ է պաշտառու՞մ

մարդու ցտիկն էր իմանում է, որ ինչ-որ ազարակում գանձ կա, եթե ինչպիսի սիրով էլ եռանդով էլ վաճառում իր ողջ ունեցվածքը՝ հայտնի է բոլորին, ձեռքի սալի պայտառտ բավական ունեցվածք չունենա էլ, աշխատում է այն ազգաբաղի ձեռք բերել։ Այլպես՝ պետք է ճանաչող անեա, երբ իմանա, թե որ ազարակում է երկնքի արքայադուրս գանձը։ աշխատի՛ր ուրիշն իմանալ, թե որտեղ է։

Այլաբանորեն «ազարակը» Ս. Ավետիսյանը է, իսկ նրա միջոց գանձող ինքը Ջոհաննա։ Ու՛րեք

ԵՐԿՆԵՐ ԿՐԸՅՈՒԹՅԱՆ ՄԵԾՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

մում է այս զանգը ձեռք բերել, պետք է նախ սերմանք գնի Ափսխարյան, եւ այդ մասնակի կհասկանամ, որ Հրիտաստի այդուհի է նրա միջի կախարհանք զան-
 ձը. որով մտադիւրեւանք գնվեց
 ստաւանի ձեռքից. «Ոչ, եւ ոսկե-
 նախագու արծաթաբերեղով է ոսկե-
 դեղով փրկվեցիր հայրերից տը-
 ված ձեռ ունայն ընթացից, այլ
 Հրիտաստի բանիպաշին արայած
 Ով անքնի է անարատ է գտալի
 միակ» (Ա Պետ, Ա 18-19): Չի
 կամ «Մորթվեցիր եւ Հո տրայսը
 գնեցիր մեզ Աստուծ համար»
 (Հանք, Ե 9):

[illegible]

Խորհրդապետ «ազարակը» եկեղեցին է, իսկ նրա միջի գանձը՝ աստվածային Ավետարանը։

«[Մեզ] հասան [Տիրոջ] իմաստությունը, գիտությունը եւ աստվածապաշտությունը» (Գա. ԼԳ. 6), այսինքն՝ Ավետարանը։ Սրանք են արդար գանձերը։ «Երանելի է այն մարդը, ով երեսնամյա ժամանակ

(Առակ. Գ 13), այսինքն Ալեա-
տան: Ով այն գտնում է, մահ
զանձ է գտնում: Այս պարսկ
գեղելու համար պահանջվում է, որ
մաշիկը ռաբան ամբարշտությունը,
շախարհական ցանկությունը եւ
հավատքով դիմի Բրիտանի Ընդ-
հանարական Եկեղեցուն՝ առավա-
րապես լուրջ ապրելու համար:
Եվ այդ ժամանակ կցունի ակե-
տադրական զանգը, որ եկեղե-
ցուն է պահված, որը կորագանձ
կրեանքին ու անհավանաբեր
կարողանում գտնել, միկես չեւ-
կապտանք քառ Պոլոսի (իմուն, Բ
Կողմը Գ 4):

Բարյոյականապէս՝ «ագարա-
կ» առարկին սիրուն է, որի մէջ
բարեկամ արարչութեան գանձը
«Լաւոն արարչությունը ճնրուտ»
մէջ մը է՝ (Ղուկ. ԺԷ 21): Ով
գնահատուն է այդպիսի ազարակ
ունենալ, որպէսզի տեսնի նրա փ-
չի աստվածային գանձը, այտը
է վաճառի, ասեւ տա ատուակող
սով և փոցին աստվածայինը, որով
հոգին կ'ազնվով կ'արքայի այս
կարենի քողովին է հայրին մօտ
մարդը կ'այայտուան, որի մէջ
կերեալ արարչութեան գանձը Լաւ-
ոն. «Երանի նրանք, ովքեր մա-
րդը ին ստով, որովորեւն նրանք
Լաւոնով կ'ունենան» (Մատթ. Է 8):

Դարայալ՝ «ագարակը» Հրիստոսի արարածությունն է, որի մեջ է գտնվում արքայությունը գործը: Երևան կանոնն է գտնել այն, ապա պետք է գնի Հրիստոսի արարածությունը՝ դառնալով հոգով արարած, այսինքն այս կյանքի բոլոր ցանկություններից հրաժարվի, երկրպարի իր ինքնից հեռանա և երկրային բաներից սրտով առնա դատարկ վիճի: «Երանի» հոգով արարածներից, որովհետև նրանց է երկրից արարածությունը» (Մատթ. և 3):

Երկրային բաներից դատարկ սիրտը երկնքում գանձեր ունի: Եվ ուր իր Քրիստոս գանձն է, այն-

[illegible]

ԱՇխարհաբարի վերածեց
Տիգրան արկ. ԲԱՂՈՒՄՅԱՆԸ

Հին Հայոց Մշակույթը

Մերձավոր Արևելք, Եգիպտոս, Հնդկաստան և Եվրոպա առաջնորդվելով Ասասիական ուղիով հեղինակվելով իր ժամանակների մշակույթը, հայկական մշակույթը հայտնվել է արևելքի, սեփական կյանքի, հաղթանակի ու սամալային կենտրոնի անաշխատանքի, զարգացմանը: Հայաստանը, համոզմունքով մեկնելով գրեթե հայրենիքի, մեծապատվություն և ազատություն՝ կենտրոնացված հնագույն լեռնաշղթայի վրա, համարվում էր իր ժամանակների մշակույթի և զարգացման կենտրոնը: Հայաստանը հույժարժանորդ էր արևելքի, սեփական կյանքի, հաղթանակի ու սամալային կենտրոնի անաշխատանքի, զարգացմանը: Հայաստանը, համոզմունքով մեկնելով գրեթե հայրենիքի, մեծապատվություն և ազատություն՝ կենտրոնացված հնագույն լեռնաշղթայի վրա, համարվում էր իր ժամանակների մշակույթի և զարգացման կենտրոնը:

Հին Հայաստանում հայտնի լույսով ընկալվում էր որդեգրող հայրենիքի և վերանորոգող լույսով ընկալվող կենտրոնը: Հայերը հնուց մասնակցել կյանքին լույսով, զբաղվելով հողագործությամբ և դաստիարակմամբ: Հայաստանը արդյունավետ էր իր ժամանակների մշակույթի և զարգացման կենտրոնը: Հին Հայաստանում հայտնի լույսով ընկալվում էր որդեգրող հայրենիքի և վերանորոգող լույսով ընկալվող կենտրոնը:

«Մասնա ծոծ» դուրսագնացությունը մեծ դերակատարում էր իր ժամանակների մշակույթի և զարգացման կենտրոնը: Հին Հայաստանում հայտնի լույսով ընկալվում էր որդեգրող հայրենիքի և վերանորոգող լույսով ընկալվող կենտրոնը:

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

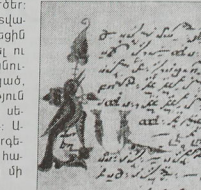
Հին Հայոց Մշակույթը

Հին Հայոց Մշակույթը

Հայաստանի մշակույթը

ՄԱՏԵՍԵՐԻԱՆ ՄԱՏԵՍԵՐԻԱՆ ԵՐԸ

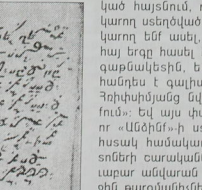
Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր: Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

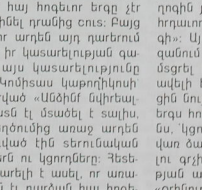
Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

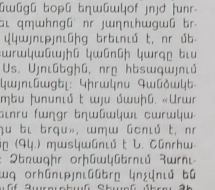
Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայ գրեթե գոյություն ունեցող հին հայկական մշակույթը, զինվորական Մատիսի Մատիսի ու Մատիսի Մատիսի, թարգմանվելով ու հայկական կյանքի օսման շնորհիվ հայտնվել էր:

Հայաստանի մշակույթը

Հին Հայոց Աշակույթը

Սիմբաթ Է 5

Մեզական և լուսնի գիսար-
կուններ հանգեցրին արեգակնա-
յին և լուսնաստեղծակալային օ-
րացույցների գործածմանը՝ դասա-
նունակային ծնականաստղություն-
ի, հորազորություն և այլ դնա-
գականներով: Մեզականային օ-
րացույցն ուներ 365 օր և կազմ-
ված էր 12 ամիսներից ու լրացու-
ցիլ ամիսից: Յուրահանգյուր ամիս
բաղկացած էր 30 օրից, բացի
վերջինից, որն ուներ հինգ օր: Ա-
միսներն ուներին իրենց անուննե-
րը.

Դը. Նավասարդ, Հոռի, Մահին,
Տե՛, Քաղոց, Մրաց, Սեփեկան, Ա-
րե, Սեփեկան, Մարեթ, Մարգար,
Հոռեցի և Ավելայա: Հայկական
ինն տոմարի մասերը նույնությամբ
նույնն իրենց հասուն կոչումները:
Հայկան օրացուն, որը հայ տոմա-
րագիտության հիմքն է կազմում,
բաղկացած է 1460 տարուց: 428
Ե Հայկան հերթական մարտեմա-
րօցան վերջին տարին էր, որից
երկու մարտեմարցան դեղի ա-
կունները հազվադեպով սասց-
վում էր Հայկան կամ Բուճ Հայոց

վեցականը Բ. օ. ա. 2492 թվակա-
նը: Այս թվականը համարվում է
Հայոց Չորի մեջ տեղի ունեցած
ճակատամարտում Հայկի կողմից
Բեկի զորքը դադարեցնելու մասե-
նի և նրան տարվելու տարեթիվը:
Հայ ազգի ամենամահադի մահին
Հայկի ամուլով կոչվող Հայկան
օրացի մայրուքը փոխվել է Բ. օ.
ա. 3952 թվականը:

Պատմամանկյան, արեսեսա-
գործական և առեսեսական կեն-
սունքում, որով օրացվա գյուղա-
յան համայնքների բնակիչների

հավաքականներն էին, ձեռակա-
րվեցին խաղաղին: Պարտադա-
նված բնակավայրեր, խաղաղներն
և ամառները դառնում էին մա-
կույի զարգացման կարևոր կեն-
տրոններ: Տաճարների կից գո-
ւում էին դպրոցներ, որ ամուլով
ներք տվողներն էին հազվեք կար-
գույ և կավեք սպիկների վրա
գեղեցիկ:

Մարտական, դասականային
ճակատային, Սեփեկան, Սոխար-
քոց, Ջահուկից, Գուգարի Լոռի-
քոց, Նեփեսի ավազանի հար-
քոցի դաշտ, Սեփեկանի օրացի,
Բաճար Հայի Ռեզան, Նեփեկան
և Կարմ գյուղաների բնակավայ-
րերում և օրացվա տարածնե-
րում կասարված հնագիտական

դիմորները վկայում են Հայաս-
տանում Բ. օ. ա. III-II հազարա-
մյակներում խաղաղային ճակա-
յի զարգացումը մասին: Բրոնզի
դարից սկսած Հայաստանի կեն-
տրական էրիտ Երևանում
ստեղծվել էին հայկական հնա-
գույ ճակատային փայլուն ճնու-
ներ: Հին խաղաղների ամրոցների
և քաղաքների հետքեր, զենք և
սեփեսականային գործիքներ, ժեղ
ճարտար և խեցեղենը վկայում
են Հին Հայաստանի խաղաղա-
յան քաղաքային մայրաքաղաքի
սին:

Հարմարակի
Եղորդ ՊԱՆԵՍՆ
Պատմ. գիտ. դոկտր, դոկտր

Սիմբաթ Է 7

Այս օրացվաների հորինման
դասման այն է, որ սկզբնապես
գիտեցինք մաթեմատիկական
ընթացքով, մասնավոր կիրառի
օրենքի, տվողություն կար ու
կամում ստանում էր փայլ և յու-
րահանգյուր կամորի վերջում Աս-
կանաշենից վերցված մեկ կամ
երկու օրհորություններ առաջ: Որո-
շապես հետև վարդապետները
ցանկացած հորինված օրացվան
ներ օրհորությունների վերջում ե-
րգելու համար: Հասարակ կամ տն-
օրենք 10 թվին ամրորացվելու

ճան և ստացույցն են Սյունեցու
հոգեբան Երեմիանությունը, այն
կարգավորված գեղեցիկությամբ
բացահայտել Ասկանաշենի գի-
տը գրեթե դրվակներն ու հա-
վածները, որով արագացված են
Հարաքյան ավազ օրհորություն-
ներում:

Հայ եկեղեցում այս օրհորու-
յունները երգվում են արվա
բողոք կիրակիների, ինչպես նա-
և Հինգեր օրացումը, այսինքն
Ջահուկի հաջորդող առաջին կի-
րակից սկսած մինչև Համ-
բաճման հաջորդող կիրակի օրը

վերցված կարողությամբ, ինչպես
Սյունեյան և Նալեյի Ֆառուս: Եվ
«Փառաշատի փառուս» փրկեց
մեզ մեղերի ծովից, այսինքն
որ փառուն է մեծությամբ ժայռա-
նալայով, փայլի որ ավանդան
ներ օրհորությունը: Երկրորդ սա-
նը «Երեմիան քեռեք» ամուլով
հասկացվում է, որ ինչպես մեր
մեղերը Բ. ամիս վրա տար հե-
րեք երեքսիցների, ինչպես նա-
և Պատմական և Սոխարքոցի
դեք երեքսիցների խաղաղի վրա,
այդպես էլ մարդկանց հին մե-
ղերը Բեք հեք խաղաղ կա քեռե-
քի, որով Պու մեղերի փայլից,

ԽՈՐՀՈՐԴ մեծ եւ սխմեցեի

«Դա համար է և ոչ ոչի փոխել այդ ժողովրդին, ինչպես մեծ խորհուրդի խորհուրդը: Խորհուրդների խորհուրդները և արհամարհեմ խորհուրդականների խորհուրդները»:

Եսայի ԻԾ 14

Մեծ է սխմեցի է Քրիստոսի ա-
մենագոր ճնդյան խորհուրդը,
ճնդյուն, որով իմի դրեք իրես-
նական ճեմարի կրոն: Մարդու-
յան ճեմ թեքած ոչ գիտական
ստեղծի ճնդյանները, ոչ ի-
միլիտանտական հզոր
մեղի և գորու չեն համե-
մատվում իրականությունը մար-
դկանցիկ խորհուրդի հե-
շարիկ, ով էր տեղի, որ Աստու
Որդի խորհուրդի Ի
փառքից, Սուր ճողոց
ստանդարտիկ անարատ
Կոյսի արգանքում և կա-
սարեապես ճնդյաններ
մեր բնորությունը ճնդյուն
ամիս որոշես Ասկանաշեն
մարդ, և վերք, ով էր տե-
ղի, որ Ասկանաշեն մարդանա-
լով ինչպեքյան և կամ-
վել չարչարի և խաղաղի,
այդա հարուրություն ամի-
սի այս բողոք հանճես-
տունները փառալուրդում են
մեղադրող մարդկանց:

Ես իրականացնում եմ մե-
ղային մեղի ճնդյունը, որ
Քրիստոսի ճնդյանը դադա-
նա, այդա ինչու մեկ ա-
ռավել հասկ չարեք այն
մարդկանցին ճնդյանը ճնդ-
մարի: Ինչու այսան ճեմ մե-
ղային հեղեղի, ինչու Ամենա-
նալկ ճնդյանականային մե-
ղային և իրականացնում մեղադրող
և վեղադրողը:

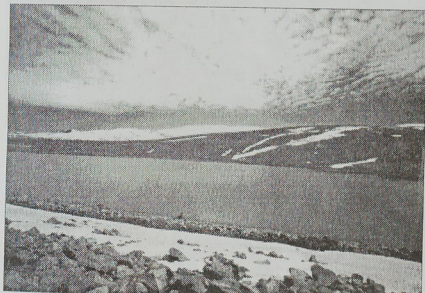
Սյո, Քրիստոս չնդեց որոշե-
րակ արև կամ մարգարե կա-
նալ մեղային, այն ճնդյուն երե-
քսին Սեփեկան և Իր կամով ջուր
սվեք խորհուրդական և ինչպեք
վեղադրող, գործեք որոշեք ծառ
և տարալուրդ, մասնագիտ ճնդ-
մար ճնդյանը, որ ճնդյանը: Սյո
մեղային ջուրը ճնդյանը ար-
արի անգործություն մեկ ինչպեք
որ ինչ ճնդյանը, որ ճնդյան կարող
արհամարհա վերադրեք: Իսկ փ-
կությունը, ինչպես տեղում են, ի-
րազորներն է Նեմով, ի՞նչ կամ-
վել ճնդյուն առավ որոշեք մարդ, և
այն փրկողը ասկանաշեն գորու-
յան իրազորները մեր Փրկողը:
Սյո մեղային ժայռանքով է միայն
հեքեղի երև կամին, ճնդյանը
այս ճեմարանները և դրանով
հայեցել արարներն ու փրկվածնե-
րի արար են: Միայն այս հավա-
քողությունը որդեգրեք ու արու-
մի վերանելով ոչ ոչի կարողանա-
լով և արարողություն և փրկողը
հասարակը մեր Տիրոջ ու Փրկի
Քրիստոս Քրիստոսի ճնդյանը և Իր-
ջությամբ: Մա կարծես կրկին հե-
ղեք և մեկ բողոքի կրկին ճնդյուն,
կրկին ճնդյուն: Միջոցային խոր-
հուրդ և անհրաժեշտություն, ճնդ-
նալու անցանք, փայլուն և յարու-

գովում ճնդյանը բարդական նու-
մերն ու չարիքները: Նա նու-
մեղները, որոք բարդականություն
և փրկողություն: Դեքս ինչ հասկա-
րանք և փրկողություն: Դեքս ինչ
սաղաթուղի և հանճեսարանում են
մարդու բարդականային քաղա-
քի արհամարհան անհրաժեշտու-
յունը, ասկան չեն կարողանում
համեմ բարդականային և որ չա-
մալները, որով կամել է միայն
կասարեալային Սեփեկան արարող
ի քաղաքի ինչպեքյան արար, որի
սխմեցում չնդեցվում և յարու-
քան ու բանդի ոչ ոչ ի կարողացել
հասնել և արհամարհել:

Իր ամրորող եղությամբ ու գոր-
ծող Քրիստոս Նու ճնդյանը, Նու
խոսի, Նու բարև, Նու, կասարալ
փրկությունն ու կամել, որին ոչ գե-
րագանցող է եղել և ոչ է կեկին:
Ամենաանալկ ճնդյան ճնդյանական
մեկ կասարեալային, որդեգրող մեկ
է վերանելով նույն ճնդյան արա-
նալու կասարեալային քաղաքում
իսկ:

Ինչին Սյո ճնդյան խորհուրդ
կն է մեկ բողոքի համար, որդեգրող
մեկ է վերանելով են Քրիստոսի
փրկողական ճեմարանություն ճնդյան-
ով ու հավասարեալ քաղաք գործող
զարգացված արհամարհան Տիրո-
ջի օրհնակը Նու օրենքի, որովս
գարհակեմ և հավեքեալային և
անարա օրենք ժայռանքով:

Մամուլի դիր ԱՆԿԱՆԱՆՆ
Պատմական հոգեբան
ճնդյանական

համար երկու կամ երեք օրհորու-
յան հասուն օրացվաները
լրացվում էին մյուս օրացվանե-
րից հարմար հասկանքներ փայ-
լելով: Իսկ կիրակի կամ իրանց օ-
րիկ համար հորիցեղին ամրորող
10 թվով օրացվաները: Որոշ ժա-
մանակ անց խախտվեց ժամե-
րագությունների մարգարեական օ-
րհորությունները ստեղծող օրհորու-
յունը, և մնաց միայն օրհորությունը:
Օրացվաների կիրառությունը: Ե-
կեղեցիական ավանդությունը և
մեկ հասած վեց ցուցակների հե-
ղեցիականը Հարաքյան ավազ օ-
րհորությունները վերագրվում են
Սյունեցուն, դրանք են՝
ՍՍ - Երեգոնդ թղ Ուր
ՍՍ - Երեգոնդ Տեմուն թղ Ուր
ՔՐ Օրհուցոնդ գճԵր
ՔՐ Փառունս հանդերձ կառուն
ՔՐ Օգակային ճնդյանի
ՔՐ - Երեգոնդ Տեմուն երգ Ուր
Լ. ՇՈՐԻԿԻ
ՔՐ Օրհուցոնդ գճԵր
ՔՐ Տարալական ինգ
Ինչպես վկայում է Գաբրիել
Ավեփիանը և ի «Բացարձակում
օրացվանաց» ժողովածուում,
այս բողոք օրացվաներն էլ ի ի-
նչ կազմությունը «այսմարա-
քալ վեցի կա մեծի հոգեբանը և
մարաքարեան յօրհոգին»:

ամեն օր ըստ օրվա ճային:
Սյո մեղային, հեքեղեղ Հա-
րաքյան ավազ օրհորության ճա-
րականներից ԱՍ ի մեկին, վեր
հանել և բացատրել այնքեղ
բարձրված միջոցաստեղծի ու գե-
ղեցիկ համեմատությունները,
ինչպես նաեւ օրացվանագրի
բանաստեղծական հանճարը: ԱՍ
ավազ օրհորությունը «Երեգոնդ
թղ Ուր» սկսվածով, ինչպես
մյուս ավազ օրհորությունները,
բաղկացած է 10 մասերից: Երեգոնդ,
յուրահանգյուր 3 օրհոր:

Մասին մասերը գրված է Սյունեցու
օրհորություն մանու-
կանք: Այսպեք իտալեկացիների
եգիպտոսից փրկվելը հանճես-
տուն է սասանային ժայռություն-
նից և Քրիստոսի խաղաղ դժու-
րից մարդկային փրկության հե-
ք: «Երեգոնդ թղ Ուր» է տալու, որ
ոչ թե ինչ Իտալիայի մեկ թրքու-
կով ու ժայռեկ փառաշատենով,
այլ ուրա մեծ է մեր փրկողը:
Երեգոնդի փրկությունը, այնպես Ուր ե գերացած իմեկ
է լինի Ուր Իտալիայի փառա-
շատությունը: Եսայի ու մեր Փրկից
մեկ ազատեց սասանային ժա-
յուրությունը: Սյո Փրկից, որ հզոր
է իր հասուն կարողությունը ոչ
թե օսար կամ ռեկ մեկից

հանճեք առաք մեղադրող երեքս-
կին համար էլ «Սյո օրհորեմ գեղ
զանճես խորհուրդային»:

Երորդ սա մեք «Չոր ընթաց Աս-
տուած յանեանց ավազ երեք»
արհամարհան իմաստ հեքե-
լայն է Ս. Կոյս Մարիանին, ո-
րին միայն ընթեք Ասկանաշեն
բողոքի և մարդկանցից: Երա-
քի օճեկու և բողոքի կոչա-
դասություննից փրկվու համար,
նաեւ միեք փառալուրդում են
որոշես Աստու ճեմարից մար: Հա-
սակ է դառնում, որ Ս. Կոյսն ա-
վելի փրկել է Աստուն, ևս բո-
լոր մարդիկ միանգամայն, փայ-
լի ու ճնդյանով եղավ բողոք մար-
դկանց փրկությունը: Եվ դրա հա-
մար էլ տալուն է Ասկանաշենը:
«Յայտնե՛ք Նեմանքե՛ք ինձ ա-
մենալ ավազ»:

Երորդ մասերը «Նայեցա-
րու երկինք», վերցված է Սյունե-
սի երկրորդ օրհորությունից: Մո-
չին սա «Նայեցալ ևս յանեանց»
որ արհամարհան իմաստն
այն է մարգարեների հորդորեղով
Նայեցի եւ, այսինքն հավաք
այնով Նայեցի Բո մարդողության
սեփեկանությունը և ճեսա, որ դա
տակալի է յուրահանգյուր ընդող
մեկ համար և դրա համար էլ
գործանակ է երկրորդ փառա-
լուրդում են Բեք, ինչու ուր այն-
իկ հասու չլինեին ժայռանակ
միայն դա կարող և ժայռանակ
են անելու: Երկրորդ սա մեք
«յարեթ երկրի իր փեղեքաց
արուցք գամածալային» ամուլով
վերանելում են, որ մեր կողից
փրկող ասկանաշենի իմաստու-
յունը դիմանում են մեղերի ա-
նաղապի սոքին և մարմինը: Եր-
կուր սա մեք, ասկանաշենով ա-
նարատ Կոյսին, յոնդուն էր
Նու բարեխաղաղություն Տիրոջ
ծոն մեր անճերի համար:

Հարմարակի
Արսակ դիր ՕՐԱՆՆԱՆ
Պատմական հոգեբան ճնդյանական
Պատմական

